

PREMIUM - FÖR DIG SOM PRENUMERERAR

KONST 27 januari 2021 20:00

Sparad

På Galleri Format blir bilden ett sällskap

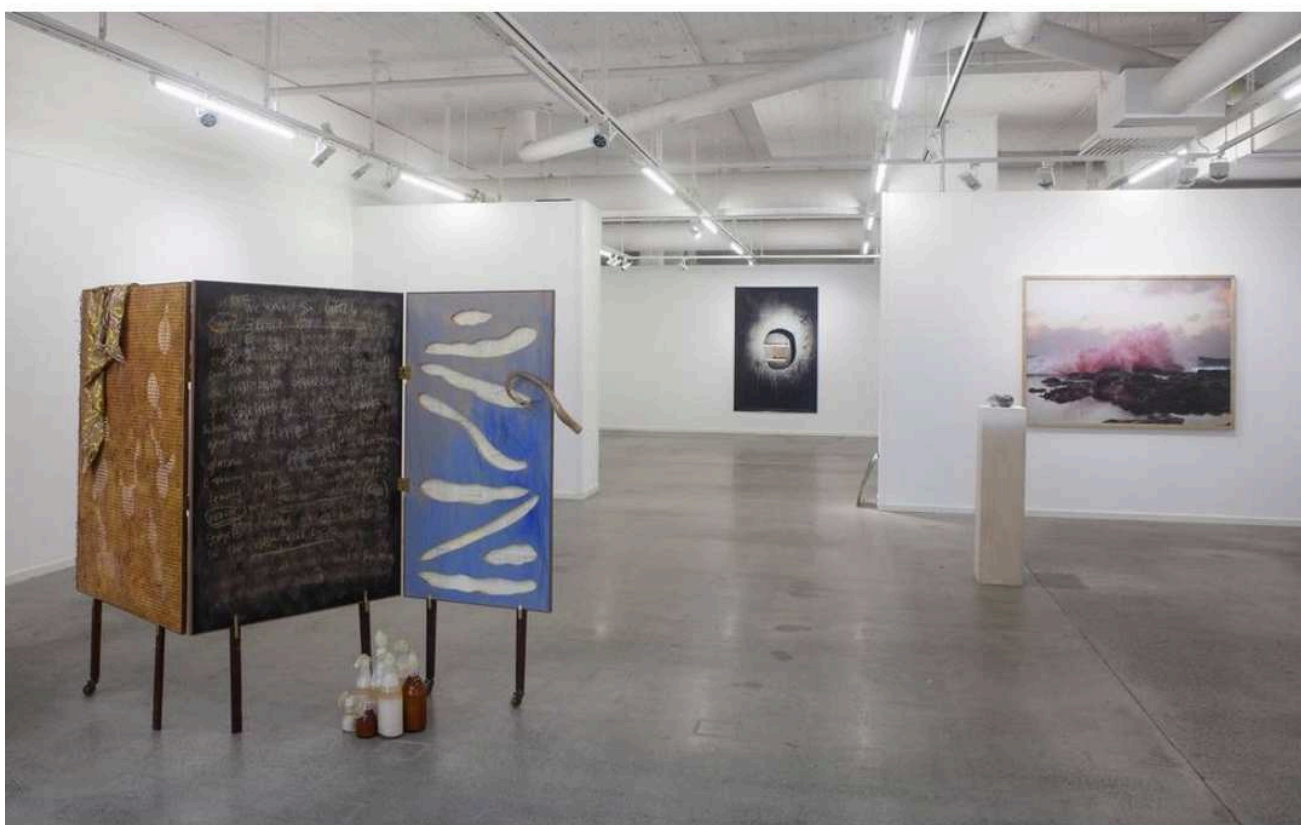
Det finns andra sätt att tänka på konst än som inredningsobjekt och färgklick.

Christine Antaya ser "Sculptural landscapes" på Galleri Format.

Christine Antaya

+ Följ

Sculptural landscapes

Galleri Format, Malmö, t o m 28/2.

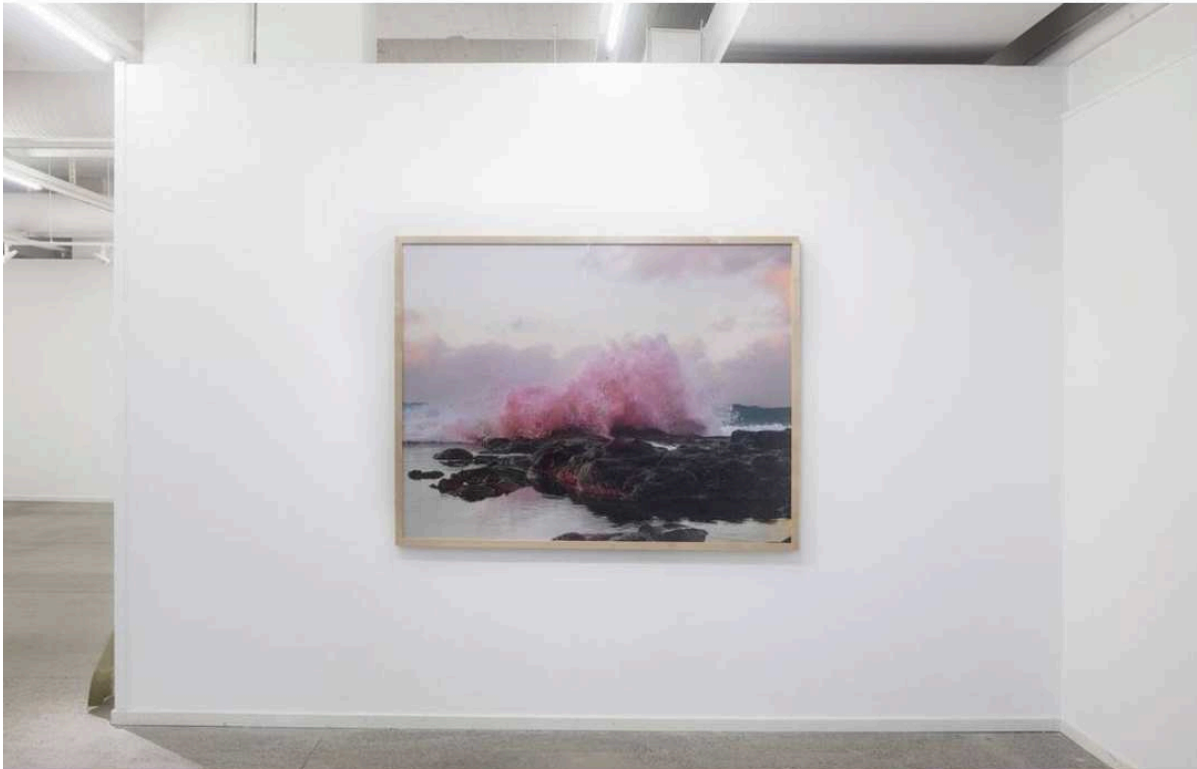
Kristoffer Leandoers nyutkomna essäsamling "Längta hem, längta bort" börjar med en anekdot om hur David Bowie alltid reste med ett omfattande bibliotek. 1976 tog han med sig 400 böcker till en filminspelning i Mexiko. Leandoer konstaterar att böcker är svåra att transportera i stora antal, men att deras innehåll är "den bästa packning man kan ha".

Hur skulle detta kunna fungera i relation till bildkonst? Vad händer om man försöker tänka sig konst som följeslagare hellre än som stationära objekt? Kanske är det ett perspektiv som kan bjuda motstånd till förståelsen av konst som inredning eller "färgklick".

En ny utställning på fotogalleriet Format aktualiserar frågan om att bära på konst. De sex skandinaviska konstnärernas arbeten är sinsemellan väldigt olika, men handlar om våra landskap, det vi ser, det som är med oss. Det

som avbildas är kroppens och civilisationens landskap men också konkreta fysiska barriärer, som klippytor eller väggar.

Inka & Niclas, "4K Ultra HD I", 2018.

Bild: Cian Burke

Det mest iögonfallande verket är tämligen konventionellt. I det stora fotografiet "4K Ultra HD I" (2018) av den svensk-finska duon Inka & Niclas syns en våg som slår mot klippblock; det skummande vattnet reser sig i ett rosafärgat moln. I förgrunden glöder de svarta stenarna i

kanterna, ett litet orosmoment i naturlyriken. I övrigt liknar bilden den "fotokonst" som görs för att passa in i hem, en kitschig kommentar till landskapsfotografiets konventioner. Här planteras en idé om bild som bohag men också något med potential att avslöja oss: vår smak, vår längtan, vår lättja.

ANNONS

ICA MALMBORGS

KLIPP!
MINST 25% RABATT

99:- /kg

FÄRSK LAX
ICA Gott liv, Ca 1200 g. Hel sida,
Max 2 köp/hushåll.

Veckans vara

[Om våra annonser](#)

Mathias Kruse Jørgensen, "Forever is a long time". 2020.

Bild: Cian Burke

Denna kletiga känsla av att konsten vill följa med återkommer i danska Mathias Kruse Jørgensens tre ark av oxiderande plast som exponerats olika lång tid. De helsvarta bilderna smulas sönder gradvis i träramarna, så småningom kommer allt ligga i små flagor på botten innanför glaset. Det upprättas en underligt relation till betraktaren, som om jag vore delaktig i sönderfallet och ett sätt att ta mitt ansvar skulle vara att slå följe med denna konst, som en påminnelse om alla

trasiga objekt jag indirekt har satt till världen.

Miriam H Nielsen, "Intermingled", 2020.

Bild: Cian Burke

Jag skulle hellre bära med mig Miriam H Nielsens fotomontage, en hopknycklad aluminiumplåt med en bild på en fläta som står på golvet lutad mot väggen. Det är något med den där bulliga känslan av hår som pressas ihop, som kan handla om ungdom eller vishet, intimitet eller stramhet, som gör att jag kan tänka mig att titta om och om igen.

Ännu mer kropp finns i Emma Bäcklunds video "On the tongue of some animal" (2021), filmad med ett endoskop (en inspektionskamera) som rör sig över konstnärens hud. Texttrader återger trevande digitala konversationer. "Jag håller upp dig mot fönstret, kan du se?", tänker jag mig skrivs av någon med en laptop som vill visa sin utsikt för en person långt borta. Det är kanske också en träffande beskrivning av hur innehållet kan följa med oss, trots att vi inte tar med oss konsten under armen.

Dela

ANNONS

För dig med
WillysPlus

9900
Per kg

SPARA 50:00 PER KG